

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Hren Petar god. Marija, Jagica i Stjepan

UTORAK – 7.30 + Mikulić Viktor i Marija god.

SRIJEDA – *kapelica* – 7.30 + Skupnjak Marija god. ob. i Hižak Snježana

ČETVRTAK – *sv. Matej, ap. i ev.* – 7.30 + Lovrinović Ivo i obitelj

PETAK – 7.30 + Perak Mijo i ob. Perak

SUBOTA – 19.00 – *skupna sv. misa:*

+ Videc Pavao; + Rihtar Slavko, Galunić Brankica i Josip; + Jerešić Katica god. Pavao i Mišćević Milovan; + Slatković Stjepan i Marija; + ob. Kosec Mije i Terezije; + Hren Ivanka i Pavao god. i ob. Hren; + Zorman Marija i Josip, Hlebec Ivan i ob.; + Domiter Pavao, Sabol Nadica i Ivan; + Branović Franjo; + Mišak Katarina, Tuđan Josipa(ž) i Franjo; + Šmaguc Milan god. i ob.; + Novosel Stanislav, Žmuk Antun i Terezija; + Mlakar Milena i Jelica; + Panić Petar god.; + Tuđan Miljenko; + Govedić Nikola, Dragica i Većeslav; + Tuteković Anka; + ob. Mišak Jelene; + Vincek Stjepan i Ludmila; + na čast sv. Obitelji – zahvala; + na čast sv. Anti;

NEDJELJA – *25. nedjelja kroz godinu*

7.30 + župna

9.30 + Tuđan Ivan god. Marija, Stanislav i Pavao

11.00 + Jagačić Mijo god.

Dječji zbor – nedjelja u 10.00

Ministranti – susret u subotu u 10.00

Sastanak za roditelje Prvopričesnika – iduće nedjelje(24.9.) nakon sv. mise u 11.00!

Sastanak Župnog pastoralnog vijeća – ponedjeljak u 19.00!

Navještaj kandidata za sveti red đakonata

Marko Domiter, rođen 19.12.1993. (sin + Ivica i Ivanke r. Marković), Kratka 22, nakon završenog teološkog studija i petogodišnje bogoslovske formacije, sakramentalnim slavljem bit će postavljen u sveti red đakonata sa svojim kolegama bogoslovima u varaždinskoj katedrali 30. rujna 2017. Sveta misa će biti u 10.00, a predslavit će mons. Josip Mrzljak, varaždinski biskup.

Već sada pozivamo sve župljane da u što većem broju dođu na tu svečanost i molitvom podrže buduće đakone.

Urednici: Marko Domiter, Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.

rujan, 2017. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr

e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPNI LISTIĆ

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

Godina IX.

Broj 43 (459)

17. rujna 2017.

24. NEDJELJA KROZ GODINU

Iz Evandjelja po Mateju (Mt 18, 21 – 35)

U ono vrijeme: Petar pristupi Isusu i reče: »Gospodine, koliko puta da oprostim bratu svomu ako se ogriješi o mene? Do sedam puta?« Kaže mu Isus: »Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam.« »Stoga je kraljevstvo nebesko kao kad kralj odluči urediti račune sa slugama. Kad započe obračunavati, dovedoše mu jednoga koji mu dugovaše deset tisuća talenata. Kako nije imao odakle vratiti, zapovjedi gospodar da se proda on, žena mu i djeca i sve što ima te se podmiri dug. Nato sluga padne ničice preda nj govoreći: 'Strpljenja imaj sa mnom, i sve ću ti vratiti.' Gospodar se smilova tomu sluzi, otpusti ga i dug mu oprostio. A kad taj isti

sluga izađe, naiđe na jednoga svoga druga koji mu dugovaše sto denara. Uхвати ga i stane ga daviti govoreći: 'Vrati što si dužan!' Drug padne preda nj i stane ga zaklinjati: 'Strpljenja imaj sa mnom i vratit ću ti.' Ali on ne htjede, nego ode i baci ga u tamnicu dok mu ne vrati duga. Kad njegovi drugovi vidješe što se dogodilo, silno razžalošćeni odoše i sve to dojavise gospodaru. Tada ga gospodar dozva i reče mu: 'Slugo opaki, sav sam ti onaj dug oprostio jer si me zamolio. Nije li trebalo da se i ti smiluješ svome drugu, kao što sam se i ja tebi smilovao?' I gospodar ga, rasrđen, preda mučiteljima dok mu ne vrati svega duga. Tako će i Otac moj nebeski učiniti s vama ako svatko od srca ne oprostio svomu bratu.

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Život u zajednici vjere, život u Crkvi osim bratske opomene i zajedničke molitve, o čemu nam je progovorilo evanđelje prošle nedjelje, kao važnu kariku u lancu života podrazumijeva opraštanje. Opraštanje je čin, djelo kojim uzimamo u obzir nečije razloge za počinjeno djelo, odnosno otpuštamo ili zaboravljamo nečiji dug. Oproštenje je čin srca kojim prihvaćamo onoga koji nas je povrijedio i ne vraćamo mu zlom mjerom, nego dobrim djelom i iskrenim prihvaćanjem. U evanđelju ove nedjelje dobivamo odgovore na pitanja koliko i kako oprostiti. Mi smo Crkva, zajednica Isusovih učenika, zajednica u kojoj se svaki čovjek mora osjećati prihvaćenim i radosnim. Na Petrov upit koliko treba oprostiti drugome, Isus odgovora: „Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam.“ Kad bismo morali opraštati drugomu samo sedam puta, tada naš čin opraštanja ne bi bio iskren. Brojili bismo koliko nas je drugi povrijedio, namjerno ili nenamjerno, svjesno ili nesvjesno, a ne bismo razmišljali kako u opraštanju želimo osloboditi svoje srce od tereta povrijeđenosti. Ne razmišljamo kako opraštanje nije stvar riječi „opraštam“, nego je ono čin srca. Oprostiti znači prihvatiti brata koji me povrijedio, pomoći mu ukazati na njegovu pogriješku, zajedno s njim graditi novi bolji odnos, moliti za Božju pomoć i milost. Kad Isus kaže da trebamo oprostiti sedamdeset puta sedam, tada želi reći da smo uvijek, bezbroj puta dužni nepodijeljena i nepokvarena srca oprostiti drugome kada iskreno opraštenje. Kada bismo računali koliko smo puta drugome oprostili, tada bismo opteretili svoje srce proračunima, propisima, zakonima, umjesto da tražimo snagu za opraštanje i ljubav za obnavljanje odnosa i prijateljstva.

U prisposobi o nemilosrdnom sluzi susrećemo lik gospodara koji svom sluzi oprašta 10 000 talentata, što bi u našim mjerama bile milijarde kuna. Evanđelist želi pokazati kako je sluga imao neizmjeran dug koji mu je gospodar u svojoj strpljivosti i milosrđu oprostio. Kad je taj isti sluga susreo čovjeka, koji mu je dugovao znatno manji iznos, nije mu dao mira. Zadao mu je mnoge terete. Onaj kojemu je oprašteno mnogo, dužan je, također, opraštati. Kakvog li licemjerja? Onaj koji se iskreno kaje zbog svojih pogriješaka, taj će iskreno oprostiti nanesene mu zloće. Gospodar koji je sluzi neizmjereno oprostio, saznao je za nepravdu koju je sluga počinio drugome, i uzeo pravdu u svoje ruke. Koliko je Gospodin Bog s nama strpljiv i koliko nam milosrdno oprašta sve naše gluposti, grijeha, nemare i slabosti. A mi nismo spremni oprostiti sitnice jedni drugima. Kraljevstvo Božje započinje ovdje na zemlji i nastavlja se u vječnosti. Ono se gradi i na opraštanju. Isus oprašta svakome od nas sve naše grijeha. A mi smo nesposobni oprostiti jedni drugima tek male nesporazume. Ne možemo sjediti u crkvi za istim stolom, a ne opraštati jedni drugima. Sjeti se danas kome trebaš oprostiti, a od koga tražiti opraštenje. Ako je Bog nama oprostio i mi smo dužni opraštati jedni drugima.

SVETI RED - ĐAKONAT

Među sedam svetih sakramenata poznajemo dva koja nazivamo sakramentima u službi zajednice, a to su sveti red i ženidba. Svaki koji izabire jedan od ta dva sakramenta ostvaruje svoj poziv u Crkvi, na specifičan način živi svoj životni poziv i poslanje: u svećeništvu ili pak u obitelji. Sakrament svetoga reda sastoji se od tri stupnja: biskup, prezbiter(svećenik) i đakon. Red đakona prvi je stupanj svetoga reda.

Đakonsku službu susrećemo već u prvim kršćanskim zajednicama. Kada je zajednica kršćana porasla, apostoli su izabrali sedam muževa na dobru glasu kako bi se mogli posvetiti služenju svima u zajednici. Đakoni su služili kod stolova, da se apostoli mogu posvetiti molitvi i propovijedanju riječi Božje. Među prvih sedam đakona najpoznatiji nam je sveti Stjepan koji je prvi umro za Krista mučeničkom smrću. Kako je Crkva rasla i širila po Sredozemlju, tako se je razvijala hijerarhija Crkve. Neke zajednice od početaka su uz biskupa imaju i đakone koji mu pomažu vršiti njegovu službu.

Riječ đakon, grč. *diakonos* znači služitelj. Đakon je posvećeni službenik koji je primio prvi stupanj svetoga reda i kojemu su na osobit način povjerena djela ljubavi. Apostolski oci govore o đakonima da su poslužitelji euharistije i pomoć biskupu u propovijedanju Božje riječi i službi ljubavi. Vrhunski izražaj ove službe doseže u 3. stoljeću kada je đakonu povjereno cjelokupno upravljanje i organizacija dobrotvornoga djelovanja Crkve i biskupa. U prvim stoljećima đakoniat je bio trajna služba. S vremenom se smanjivao broj ljudi koji su cijeloga života bili đakoni. Drugi vatikanski sabor (1962.-1965.) ponovno je obnovio službu i red đakonata. Stoga, danas postoje dvije vrste đakona: trajni i privremeni. Možda riječ privremeni nije najprikladnija jer kad čovjek jednom primi sakrament svetog reda bilo kojeg stupnja zauvijek biva obilježen pečatom tog sakramenta. Isto kao i krštenje, sveti red ne može se izbrisati. Da bi netko mogao postati svećenik (prezbiter), najprije mora primiti sakrament svetog reda đakonata. Tada on đakonsku službu vrši privremeno i taj đakoniat nazivamo privremenim. Trajni đakoni rede se za trajnu službu, ne da bi postali svećenici. Njihova je zadaća trajna. Oni koji se rede za trajne đakone trebali bi biti oženjeni muškarci.

Tko može postati đakon? Svaki kršteni i potvrđeni muškarac. Za privremeni đakoniat crkveno pravo predviđa donju granicu od 23 godine, a za trajni 35 godina uz uvjet o sređenom obiteljskom stanju, teološkom obrazovanju, dobrom glasu i vrlinama. *Koja je služba đakona danas?* Đakoni su pomoćnici u vršenju biskupske službe. Oni ne pripadaju redu svećeništva, nego redu služenja, stoga odražavaju prisutnost Krista koji nije došao da bude služen, nego da služi. Svaki đakon može krstiti, blagosloviti ženidbu, voditi sprovode, dijeliti pričest, blagoslivljati s Presvetim, naviještati evanđelje i propovijedati te voditi katehezu i drugo.